

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt XXIV. Pontificum Maximorum paterna in Annum Sacrum
Prouidentia. Ciuium ac Principum Romanorum mira in exteros, & verè
Christiana, Benignitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

Psal. 65.

*tionis. Item illud : Iubilare Deo omnis terra, psal-
mum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius.
Quidni enim plaudat manibus, & iubilet, Flos
Christiani Orbis in vnum locum collectus, cum
non in vnâ gente, vel populo, vt quondam
apud Hebræos; sed in vniuersum terrarum or-
bem publicetur Annus veræ Libertatis ac Re-
missionis: Annus Deo & hominibus acceptus,
Satanæ formidabilis, Impietati exitiosus? cum
Iustis pietatis suæ merces accrescit, Iniustis, si
conuersi fuerint ab impietate suâ, pax & venia
conceditur? cum Deo ac Diuinis honor addi-
tur? cum Ecclesiæ, quæ in igne est, cælestis Pa-
triæ spes certa tribuitur? denique ea omnia ho-
minibus conceduntur queis nec animus maiora
optare, nec cælestis beneficentia meliora possit
elargiri?*

CAPVT XXIV.

*Pontificum Maximorum paterna in Annum
Sacrum Prouidentia. Ciuium ac Princi-
pum Romanorum mira in exteros, & verè
Christiana, Benignitas.*

*Sicuti cælestis Prouidentia in illâ
Urbe quæ, veteri Priuilegio, Ma-
ter & caput Urbium est, Ecclesiæ
eius fundamenta posuit, quæ Ec-
clesiarum omnium Parens & Ver-
tex est; ita Spectabilis eius in Terrâ Capitis
PON-*

PONTIFICIS MAXIMI cathedram illhïc collocatam voluit, quem alterum ORBIS PARENTEM, saluâ Numinis magnitudine, Orthodoxi iurè appellamus. Hunc & *Vniuersalis Ecclesiæ Pontificem, & Episcopum Episcoporum, & Sanctissimum ac Beatissimum Præsulem*, plerumque tamen sacra Ecclesiæ monimenta blandissimo nomine PAPAM, vel PATREM appellât. Quem admodum enim is qui *ὁ τοῖς ἁγίοις*, cæli ac ter-
in calis.
 ræ formator, amabili potiùs PATRIS nomine, quàm DOMINI cōpellari à nobis voluit; ita is, qui Vicariam eius potestaté obtinet, cùm Clementiæ ac Misericordiæ Diuinæ fidelis dispensator sit, Paternis Titulis non immeritò vocatur & scribitur. Equidem cùm boni Parentis officium sit quæ ad liberorum incolumitatem pertinent in animo & in corpore curare; id eufi nullo non tempore, præcipuè tamen Anno Sacro in Pontificibus Maximis elucet. Ex illo enim *Remissionis* beneficio quod Christiano Orbi indulgent, quantum diuini hominis parti consulant, intelligitur: cùm verò Annonæ abundantiam, hospitiorum commoditatem, viarum & itinerum securitatem peregrinantibus præstant, quæ corpori eorum curando ac conseruando necessaria sint, non omittere eos apparet. De quâ Sanctissimorum Mundi Præsulum sollicitudine dictum est ab Aur. Cassiodoro: *Pascitis quidem spiritualiter commissum vobis gregem, sed nec illa potestis negligere, quæ corporis videntur substantiam continere. Nam sicut homo constat ex dualitate, ita boni patris est vtraq; reformare. Primum penuriam temporis, quam delicta pro-*
Lib. 12. P. 104. ep. 2.
 merentur,

merentur, orationibus sanctis amouere; si quid tamen (quod absit) acciderit, tunc bene necessitas excluditur, quando contra eam sub vbertate tractatur. Hanc necessitatem, siue penuriam, cæteraque eius incommoda, egregiè exclusisse legitur NICOLAUS V. Pontifex egregius, de quo Platina: *Cauit etiam diligentissimè nè abundante tantâ multitudine, commeatus & omnia ad victum necessaria in Vrbe deessent. Curauit item execrationibus & satellitibus ne grassatores in Peregrinos ad Urbem accedentes seuirent. Et paulò antè de eodem: NICOLAUS autem Pontifex, totam Italiam ad arma concitari cernens, auctoritatem suam sapius interposuit quò pax componeretur, vt sequenti anno liberè omnibus ex totâ Europâ ad Iubileum venire liceret. Pia etiam illa ac verè paterna sollicitudo SIXTI IV. Pont. de quo apud eundem scriptorem legitur, Pontem Ianiculensem, quem Ruptum ciues appellabant, magnâ curâ & impensâ è lapide Tiburtino reparari iussisse: Xenodochium illud nobilissimum, quod S. SPIRITVS vocant, obsoletum ac sordidum & vetustate pænè collapsum, totum vsque ad solum disiecisse, & pulcherrimis ædificiis, in meliorem splendidiorémque formam, ampliâsse: Pueros expositos, puellasq; alimentarias, ad pedes suos cum nutricibus prostratos, loco habitandi iis assignato dotauisse: Nobilium quoque calamitate & ægritudine permotum, seorsum à promiscuâ plebe loca idonea decenterque ornata his attribuisse. De IULIO III. Viro etiam Magno, apud Onuphrium legitur, Cùm Vrbs graui frumenti inopiâ laboraret. [Anno Seculari M.D.L.]*

in eius Vita.

ibidem.

in eius Vita.

in Vita Platinae additis.

eritico aduecto famis incommoda, quantum potuit,
 subleuasse. GREGORII ITEM XIII. CLEMEN-
 TIS VIII. PONTT. MAXX. celebratissima heic
 Prouidentia est, à victuro aliquo stylo, cum
 sanctissimâ eorum vitâ, Heroicisq̃ue actioni-
 bus aliis, digna prædicari. De VRBANO VIII.
 hodierno Principe compertum habeo quòd
 vias in Latio magno impendio sterni curauerit:
 Pontem *Senatorium*, quem D. MARIAE nunc
 vocant, VII.∞. impensâ reparauerit: Anno-
 nam è Sicilia & Regno Neapolitano, missâ Le-
 gatione, aduehi curauerit; P.R. Ærarium ad
 sustentationem egentium peregrinorum libera-
 litate suâ auxerit: mare turum nauigantibus no-
 uâ institutâ Militiâ reddiderit: denique alia
 multa præstiterit quæ non breuis Elogij titu-
 lum, sed iustum sibi Panegyricum quærent.
 Cuius Principis virtuti sicut Orbis Christianus,
 Dignitati eius submissus, fauet; ita Encomium
 illud è sanctissimo Martyre & Antistite Mogun-
 tino optimè adscribi posse videtur: *Quod si (vt*
summopere sibi & bonis omnibus expedit) zelo domus
Dei sine intermissione tabescens [ROMANVS PON-
 TIFEX] *Fidelis Dispensator & Prudens, Deo &*
hominibus opere & sermone irreprehensibilem sese
conseruare studuerit, vt verè fatear, vniuersum pæ-
nè Mundum secum attonitum & sollicitum post
DEVM currere facit: ex utroq; sexu populos diuer-
sa professionis, conditionis, & atatis, cateruatim in
Domino suo super omnia bona ipsius constituendus
ducit. Annus certè Secularis, quem ingredimur;
Tempus Sacrum, quod ordimur, dictis meis fi-
dem adstruet si modò (quod Diuina auertat

D. Benifacio
 in Epistolis.

propensam
charitatem.

Benignitas) medium Virtutum eius cursum fa-
talis aliqua fors non interruperit. Hanc SACRA-
TISSIMORVM PRINCIPVN φιλοσοφίας, ac pro-
lixam in omne Humanum Genus Beneuolen-
tiam, Principes ac Ciues Romani ANNIS IV-
BIBLEIS diligenter æmulari soliti, magnum in
se populorum affectum & amorem omni æuo
conciliârunt. Quis enim non amet eam Ciuita-
tem cuius Principes videat, omni stemmatum
genere clarissimos, pauperculis hominibus ad
mensam ministrantes? pedes in pelui abluentes,
ac linteo detergentes? vlcera eorum & ἀποστήματα
curantes? ægrotis humanissimè affidentes,
eosque consolantes, ac necessaria omnia admi-
nistrantes? tam pro se, quàm pro populo Dei,
flagellis nuda corpora proscindentes? ieiuniis
ac vigiliis sese macerantes? largissima Donatiua
Veteri generositate in egena CHRISTI mem-
bra diuidentes? Quis populum illum non æsti-
met cuius ciues Principum virorum calore inci-
tati omnia Pietatis exempla præbeant? omnia
Benignitatis officia præstent? omnia Hospitali-
tatis iura cum pauperrimo etiam & miserrimo
quoque exercent? Eant nunc isti execran-
dorum venenorum collectores qui VRBEM
SANCTAM, GENTEM ELECTAM, CIVITA-
TEM REGIAM ac SACERDOTALEM, præpu-
diosis ac nuper natis ad Geneuæ lacum Ti-
tulis, inscribere non erubescunt; ego ne-
fandis eorum scriptis ac calumniis, pia Ci-
uium & Principum Romanorum opera: ego
virulentis eorum toxicis, amuletum ex VR-
BANA MANV proponam. Hauri mecum, Le-
ctor,

Uro Magn.

VRBANI
SÆC. VIII.
PONT.
MAX.

DE ANNO IUBILEO. 151
tor, & ruma: nam ex illo Myrothecio est,
cuius ἀλιζήθειον experieris: amulecum

ROMA sibi quondam qua robore subdidit orbem,
Argiuo ROBVR nomine significat.
Obsita tunc tenebris taurino polluit aras
Sanguine, cum faceret sacra nefanda Ioui;
Vertit ab his mentem cultus exosa Deorum,
Et Veri floret relligione DEI.

Si nomen veritas, AMOR est. vt congruit? illi
Nam pius in populos cuncta subegit AMOR.
Verè pius ille Amor, cuius impulsu & instinctu
Vrbs Domina, populos etiam maximè inimic
ac remotos,

— sola recepit

Matris non Domina ritu, ciuesq; vocauit Claudian
Quos domuit, nexuq; pio longinqua reuinxit.
nexu scilicet illo veræ Relligionis ac Pietatis,
quo gentes omnes Orthodoxæ fœderatæ con-
tinentur: qui amabilem illam atque admirabi-
lem τῶν ἁγίων κοινότητα continet, nullis terrarum sanctorum
communio-
nem,
limitibus, nullis Oceani finibus circumscri-
ptam.

K 4

CA.